

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/270/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203457
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714203457.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyni: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, Q. Q., v konaní o zaplatenie 1.363,35 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 9C/243/2014-48 zo dňa 19.02.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok okresného súdu sa opiera o ust. § 657, § 658 ods. 1, § 100, § 101 Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni pôžičku vo výške 1.100,- eur. Odporkyňa sa zaviazala túto pôžičku splácať mesačne sumou 36,90 eur. Pretože odporkyňa tento záväzok riadne a včas neplnila, v súlade so zmluvnými podmienkami právny predchodca navrhovateľa vyhlásil jednostrannú splatnosť celého dlhu z úverovej zmluvy, a to listom zo dňa 29.01.2011, ktorý bol odporkyni doručený dňa 07.02.2011. Navrhovateľ odporkyňu vyzval, aby aktuálny dlh vo výške 1.694,34 eur zaplatila do troch dní od doručenia výzvy, teda do 10.02.2011. Nasledujúceho dňa 11.02.2011 sa pohľadávka z úverovej zmluvy stala splatnou.

Bolo preukázané, že navrhovateľom uplatnená pohľadávka vo výške 1.363,35 eur spolu s príslušenstvom bola splatná dňa 10.02.2011 a navrhovateľ si mohol uplatniť na súde nárok na jej zaplatenie v trojročnej premlčacej lehote do 10.02.2014. Navrhovateľ však návrh doručil tunajšiemu súdu až dňa 18.03.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

Pretože uplatnená pohľadávka bola premlčaná, súd návrhu navrhovateľa vyhovieť nemohol a jeho návrh s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Navrhovateľ nesúhlasí s aplikáciou ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014. Poukazuje na čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 16/95 z 24.05.1995, nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 36/95 z 03.03.1996, čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, nález Ústavného súdu SR III. ÚS 348/06 z 08.03.2011. Zastáva názor, že aplikáciou ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 1 ods. 2 Ústavy SR, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. I. Dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Aplikáciou ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu. Prijatím § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa zákonodarca porušil Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami garantované právo prístupu k nestrannému súdu a narušil tiež zásadu rovnosti účastníkov konania a nestrannosti súdu, ktorá sa v civilnom procese prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok a procesného postavenia subjektov. Nedovoleným spôsobom tak zasiahol do princípov právneho štátu. Priamym aplikovaním § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa súd taktiež porušil zásadu stanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR.

Ďalej navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. V danom prípade nejde o zmluvu o pôžičke uzavretú podľa Občianskeho zákonníka, ale o úverovú zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013, ako aj rozhodnutia viacerých krajských súdov. Poukazuje tiež na komentár k § 52 Občianskeho zákonníka k spotrebiteľským zmluvám od prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc., podľa ktorého pri uplatnení jednotlivých právnych prostriedkov je dôležité posúdiť, akého charakteru je spotrebiteľská zmluva, či ide o zmluvu občianskoprávneho charakteru alebo obchodnoprávneho charakteru. Iba v jednom prípade - práva na ochranu pred neprimeranými podmienkami je úprava jednotná, spoločná. Vzhľadom na uvedené nemožno nárok navrhovateľa považovať za premlčaný, keďže k začatiu plynutia premlčacej doby došlo dňa 11.02.2011, ktorá ku dňu 18.03.2014 neuplynula. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo ho zmenil tak, že návrhu vyhovie. Zároveň si uplatňuje voči odporkyni náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p., a preto nie je žiaduce, aby opakovane vecne správne závery okresného súdu.

Odvolanie navrhovateľa obsahuje v zásade dve odvolacie námietky. Navrhovateľ nesúhlasí s aplikáciou ust. § 101 Občianskeho zákonníka na danú vec, majúť za to, že na súdenú vec bolo potrebné aplikovať 4-ročnú premlčaciu dobu upravenú v ust. § 397 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ sa ďalej nestotožňuje s aplikáciou § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa v stave účinnom od 01.05.2014, majúť za to, že aplikácia tohto ustanovenia neprichádza v súdnej veci do úvahy.

Odvolacie námietky nie sú dôvodné.

Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka o premlčaní.

Nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

Odvolačný súd sa rovnako stotožňuje aj s aplikáciou ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného od 01.05.2014 na súdenú vec. Citované ustanovenie zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný, resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať. Niet pochýb, že citované ustanovenie má procesnoprávny charakter. Ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. a keďže neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy, je potrebné ho aplikovať na všetky súdené veci v čase rozhodovania. Ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorý sa uplatňuje pri procesných predpisoch.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporkyňa bola v konaní úspešná, trovy konania si však neuplatnila a z obsahu spisu jej trovy odvolacieho konania nevyplývajú, preto jej ich odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.